

РЕШЕНИЕ

№ 2953

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6712** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. Р. В. от [населено място] срещу заповед № 4332з-380/27.05.2019 г. на началника на 02 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните норми, както и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, както и в нарушение на чл. 8, ал. 2, чл. 12 и чл. 13 от АПК. Възражава се още, че в нарушение на разпоредбите на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР и чл. 16 от Инструкция № 8121з-470/27.04.2015 г. на министъра на вътрешните работи /Инструкция/ дисциплинарно-наказващият орган не е издал заповед по образец за възлагане на проверка, както и в нарушение на чл. 207, ал. 7 и ал. 12 от ЗМВР и чл. 53 от Инструкцията липсва изготвено становище по образец за резултатите от проведеното дисциплинарно разследване. Според жалбоподателят приетите от дисциплинарно-наказващия орган за установени основни елементи от фактическия

състав на нарушението не отговарят на изведените правни квалификации, както и липсват факти и обстоятелства в заповедта, установяващи място на извършване на дисциплинарното нарушение. Твърди се, че жалбоподателят заема изпълнителска длъжност и не е преминал техническо и практическо обучение за работа с технически средства към системата за видеонаблюдение в служебните автомобили на ОПП – СДВР. Жалбоподателят счита също така, че процесната заповед не съдържа мотиви. Искане се от съда да постанови решение, с което да бъде отменена оспорената заповед, както и бъдат присъдени направените по делото разноски.

Отвeтникът –НАЧАЛНИКА НА 02 ГРУПА „ПЪТЕН КОНТРОЛ“ /ПК/ КЪМ 01 СЕКТОР „ОРГАНИЗАЦИЯ И КОНТРОЛ НА ПЪТНОТО ДВИЖЕНИЕ“ /ОКПД/ ПРИ ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ /ОПП/ ПРИ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ /СДВР/ – редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Жалбоподателят В. Р. В. заема длъжността младши автоконтрольор I степен в 02 група „ПК“ на 01 сектор „ОКПД“ към ОПП - СДВР. Видно от справка за награди и наложени дисциплинарни наказания, жалбоподателят е награждаван два пъти за периода от 2013 г. до 2016 г., като и за периода от 2005 г. до 2014 г. са му наложени три дисциплинарни наказания – писмени предупреждения и порицание. Съгласно протокол за запознаване на служителите със заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г. относно указанията за работа със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, жалбоподателят е бил запознат със заповедта на 10.10.2018 г., за което е положил собственоръчно подпис. С протоколи от 28.11.2016 г., 29.11.2016 г. и 30.11.2016 г., служителят е запознат с редица подзаконовни нормативни актове и заповеди, както и с длъжностната си характеристика.

Със заповед № 4332з-393/16.05.2017 г. на директора на СДВР е зачислен на В. В., с право да го управлява, служебен автомобил, марка „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС]. Видно от ежедневни ведомости с рег. № 4332р-36916/18.10.2018 г. и рег. № 4332р-30411/23.08.2018 г. жалбоподателят е назначен на 14.10.2018 г., 03.11.2018 г. и 04.11.2018 г. за времето от 08:00 до 20:00 ч. в наряд, като патрул за пътен контрол /ПК/ със служебен автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС].

С писмо с рег. № 7855р-9736/21.11.2018 г. директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ към МВР е уведомил директора на дирекция НП и директора на СДВР за редица служебни автомобили, които не излъчват сигнал в системата iVMS – 5200 MSCC /наблюдение на живо/, като било прието, че това произтича от неправомерна физическа намеса и саботиране на системата на А.-В., според данни от протокол на фирма [фирма] с рег. № 529000-4263/23.08.2018 г. В писмото е посочен и автомобил с рег. [рег.номер на МПС], както и това, че в дневника на алармени събития се констатира прекъсване на системата /подавала звуков сигнал/ за изтощен акумулатор с алармено съобщение „Local: A. S.“. В заключение е изложено, че е необходима проверка по случая.

С писмо с рег. № 3286р-55496/28.11.2018 г. директорът на ГДНП моли директора на СДВР за създаване на организация за извършване на проверка в срок до 27.12.2018 г. Във връзка с назначената проверката, с писмо от директора на СДВР, е изисквана

цялата информация от системата „В. акаунт“, налична в дирекция „Вътрешна сигурност“, относно получените алармени съобщения „Local: A. S.“. Видно от писмо с рег. № 7855р-10657/2/18.12.2018 г. директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ е предоставил 1 брой оптичен носител CD+0052 с наличната информация от системата на „Акаунт А.-В.“ относно получени алармени съобщения от служебните автомобили, включително и автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

С писмо с рег. № 513р-107491/27.12.2018 г. зам. директорът на СДВР уведомява директора на ГДНП, че разпоредената проверка няма да приключи в срок, поради непредставяне на изисквана информация. С докладна записка с рег. № 513р-7279/24.01.2019 г., адресирана до директора на СДВР, зам. директорът на СДВР докладва, че с цел изясняване на обстоятелствата и фактическата обстановка са изисквани и събрани заверени копия на ежедневната форма на отчет, ежедневни ведомости, часови графици и докладни записки за извършената дейност от екипите, месечни графици и заповеди за зачисляване на служебни автомобили на служители. Снети били писмени сведения на 23 служители. С оглед събиране на още писмени сведения, преглеждане на получените алармени съобщения от системата на В. Акаунт, както и за анализ на събраната информация, на директора на СДВР с докладната е предложено да бъде удължен срока за извършване на проверката до 21.02.2019 г. във връзка с подадения сигнал с рег. № 7855р-9736/21.11.2018 г.

На 04.02.2019 г. е снето писмено сведение от мл. инспектор В. Р. В., в което служителят е заявил, че на 03.11.2018 г., 04.11.2018 г. и 14.10.2018 г. е бил назначен в наряд с лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , както и че по време на дежурството В. на автомобила е работело и не е издавало сигнализация, както и че е работил, спазвайки инструкциите за В., като всички проверени автомобили и лица са уведомявани, че проверките са под аудио и видеозапис.

След приключване на проверката до директора на СДВР е изготвена справка с рег. № 513р-21118/12.03.2019 г. В нея е посочено, че редица служебни автомобили, включително лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , не излъчвали сигнали /нямало връзка с тях/ в системата iVMS – 5200 MSCC /наблюдение на живо/. След направени справки било установено наличие на множество алармени съобщения за намеса в работоспособността на системата В., като било констатирано и прекъсване на системата със съобщение с текст „Local: A. S.“, за което от фирма [фирма] пояснили, че е свързано с неглежиране на алармен звуков сигнал за изтощена батерия от служителите в съответния автомобил, при наличие на алармен сигнал, или неправомерна физическа намеса и саботиране на системата /прекъсване на захранването на батерията на системата, преднамерено изваждане на акумулаторната батерия или изваждане на чекмеджето с твърдия диск по време на работа на системата/. Било установено, след преглед на изпратения с писмо с рег. № 7855р-10657/18.12.2018 г. диск, че същият съдържа файлове с алармени съобщения за служебните автомобили – СВ3900КВ, СВ3600КВ, СВ4100КВ, СВ4200КВ, СВ3700КВ и СВ3400КВ. Алармените съобщения за папка „СВ3900КВ“ били с дата 10.10.2018 г., 14.10.2018 г., 03.11.2018 г. и 04.11.2018 г., като за всяка от датите, в три от които е бил на наряд и жалбоподателя, са описани алармени съобщения. В извод било посочено, че служителите, на които за съответните дни били зачислени автомобилите, за които са констатирани проблеми, в това число жалбоподателят В. В. за лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , не са предприели действия по т. 3 от указанията, утвърдени със заповед № 8121з-1155/01.09.2018 г., поради което следвало да се започне

дисциплинарно производство срещу служителите.

С писмо с рег. № 4332р-16251/02.05.2019 г. на жалбоподателя е изпратена покана за даване на писмени обяснения във връзка с извършено от него нарушение на служебната дисциплина на 14.10.2018 г., 03.11.2018 г. и 04.11.2018 г. за времето от 08:00 до 20:00 ч. със служебен автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС] , изразяващо се в нестартиране на двигателя на автомобила при достигане на критична прагова стойност на допълнителния акумулатор, след подаван алармен сигнал. За последното е уведомен, че е квалифицирано като нарушение на т. I. 3 от заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., уреждаща реда за работа със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, за което се налага наказание по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Писмото е връчено на В. на 14.05.2019 г. Жалбоподателят е депозирал обяснение рег. № 4332р-18001/14.05.2019 г., в което е изложил, че не е чул системата на В. да издава светлинни и звукови сигнали, като същата е работела в изправност.

Със заповед № 4332з-380/27.05.2019 г. на началника на 02 група „ПК“ при 01 сектор „ОКПД“ към ОПП - СДВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца за нарушение на служебната дисциплина, извършено на 03.11.2018 г., 04.11.2018 г. и 14.10.2018 г., за времето от 08.00 ч. до 20.00 ч., представляващо нарушение на чл. 204, т. 4, вр. чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3, вр. чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. второ от ЗМВР. В мотивите на заповедта е изложено, че не е била спазена т. I. 3 от заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., уреждаща реда за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, изразяваща се в нестартиране на двигателя на автомобила при достигане на критична прагова стойност на допълнителния акумулатор, след подаден алармен сигнал. Същото било установено от извършена проверка във връзка с писмо № 7855р-9736/21.11.2018 г. от дирекция „Вътрешна сигурност“ към МВР, обективизирана в справка с рег. № 513р-21118/12.03.2019 г. В заключение е посочено, че писмените обяснения на жалбоподателя са приети за необосновани.

По дело е представена и приета като доказателство и заповед № 4332з767/26.09.2019 г. на началника на 02 група „ПК“ при 01 сектор „ОКПД“ към ОПП към СДВР за предсрочна отмяна на заповед № 4332з – 380/27.05.2019 г., на основание чл. 213, ал. 1 от ЗМВР.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, доколкото актът засяга правната ѝ сфера. Жалбата е насочена и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, както и е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Доколкото е налице подлежащ на оспорване административен акт, с оглед на представената по делото заповед № 4332з767/26.09.2019 г. на началника на 02 група „ПК“ при 01 сектор „ОКПД“ към ОПП към СДВР, то съдът в настоящото производство не следва да се произнася, тъй като с определение № 2897/25.02.2020 г., постановено по адм. дело № 1293/2020 г., което е задължително за настоящата съдебна инстанция, Върховен административен съд е приел, че е налице акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган –

началника на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при отдел „ПП“ – СДВР, в рамките на предоставените му правомощия с чл. 204, т. 4 от ЗМВР. Съгласно Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 и ал. 3 от ЗМВР, утвърден със Заповед № 81213-140 от 24 януари 2017 г., графа VIII „Столична дирекция на вътрешните работи“, т. 6 е записано, че длъжността началник група представлява ръководна длъжност, поради което, когато е установено нарушение по смисъла на чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, същият е компетентен да наложи наказанието. Процесната заповед е постановена и в предписаната от закона форма - писмена заповед по чл. 210, ал. 1 ЗМВР с посочване на: извършител, място, време и обстоятелства, при които се счита, че нарушението е извършено; доказателствата, въз основа на които то е установено; правно основание и наказанието, което се налага; срок на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че липсват факти и обстоятелства в заповедта, установяващи място на извършване на дисциплинарното нарушение, както и че липсват мотиви. Видно от съдържанието на заповедта изрично е посочено, че нарушението е извършено по време на наряд, като патрул за пътен контрол на 03.11.2018 г., 04.11.2018 г. и 14.10.2018 г. Относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението – неизпълнение на т. I.3 от Заповед № 81213-1155/01.09.2017 г., уреждаща реда за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, изразяваща се в нестартиране на двигателя на автомобила при достигане на критична прагова стойност на допълнителния акумулатор, след подаден алармен сигнал, изрично е указано в заповедта, че последната е издадена в следствие на установената фактическа обстановка, обобщена в справка рег. № 513р-21118/12.03.2019 г. Такова препращане относно мотивите за издаване на един административен акт, не е непознато в практиката, не е процесуално нарушение, водещо до отмяна на акта, тъй като е възможно препращане към друг документ, предхождащ издаването на административния акт, за да се счете, че съответния акт е мотивиран. Съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на Общото събрание на съдиите от Върховния съд се приема, че ако мотивите не са изложени в самия административен акт, то същите може да са изложени отделно или да се съдържат в друг документ от административната преписка. Поради тази причина съдът счита, че постановената заповед е мотивирана в достатъчна степен, за да може наказаното лице да разбере какво е извършил, с деянието си кои норми е нарушил, както и какво е наложеното му наказание.

При издаване на заповедта е спазен и срока по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, който започва да тече от момента, в който дисциплинарният орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т. е. събрани са всички относими към нарушението доказателства. Цитираната в оспорената заповед справка е с дата 12.03.2019 г., а заповед е издадена на 27.05.2019 г., което действително е след като е изтекъл двумесечния срок, предвиден в чл. 195, ал.1 от ЗМВР. Въпреки това обаче, след изготвяне на справката, ответникът е извършил процесуални действия, свързани с дисциплинарното производство, тъй като е изискал кадрова справка за служителя, както и му е дал възможност да даде обяснения. Последното действие по събиране на доказателства, относно дисциплинарното нарушение е даването на обяснения, което е от 14.05.2019 г., поради което и заповедта, издадена на 27.05.2019 г., е в срока по чл.

195, ал. 1 от ЗМВР.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Спазена е процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, уредена в Глава осма от ЗМВР. Дисциплинарно наказващият орган е изпълнил законово вмененото му задължение по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да приеме писмените обяснения на държавния служител. Служителят е запознат, че е започнало дисциплинарно производство и за какво се води то, с получаване на поканата за даване на писмени обяснения /чл. 208 от ЗМВР/. В поканата подробно е описано за извършване на какво дисциплинарно нарушение се изискват обясненията. Функцията на поканата за даване на обяснения, е да се даде възможност на лицето, за което се счита, че е извършило дисциплинарно нарушение да се защити. В случая изискването на чл. 206, ал. 1 ЗМВР е спазено – дисциплинарно-наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание е приел писмените обяснения на жалбоподателя, видно от приложените по делото писмено обяснение рег. № 4332р-18001/14.05.2019 г. от В. В.. Противно на изложеното в жалбата, не са допуснати нарушения на административно-производствените правила по чл. 205, ал. 2 и чл. 207 от ЗМВР. В тази връзка следва да се има предвид, че с оглед вида на дисциплинарното нарушение – неизпълнение на т. I.3 от заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., уреждаща реда за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, представляващо нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, за което се предвижда наказание „порицание”, регламентирано в чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, то съгласно чл. 208 от ЗМВР не е необходимо издаването на писмена заповед за започване на дисциплинарно производство. Цитираната разпоредба регламентира, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 198 - 202 или по чл. 203, ал. 1, т. 1 дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че процесната заповед е издадена в противоречие с приложимите материално-правни норми. В процесния случай на жалбоподателя от наказващия орган е било наложено наказание „порицание“ за нарушаване на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР чрез неизпълнение на т. I. 3 от заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г. на министъра на вътрешните работи, уреждаща реда за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, изразяващо се в нестартиране на двигателя на автомобила при достигане на критична прагова стойност на допълнителния акумулатор, след подаден алармен сигнал на 03.11.2018 г., 04.11.2018 г. и 14.10.2018 г., за времето от 08.00 до 20.00 ч., през което В. В. е бил наряд, като патрул на пътен контрол с автомобил „Кия С.”, с рег.

[рег.номер на МПС] . В тази връзка следва да се има предвид, че видът на дисциплинарното наказание е законово определен и не подлежи на преценка от страна на дисциплинарно-наказващия орган. За неизпълнение на служебни задължения или заповеди, съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“. По смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР неизпълнението на служебни задължения се определя като дисциплинарно нарушение. В процесния случай съдът намира, че не се установява по делото нарушение на цитираната законова норма, тъй като фактическите обстоятелства опровергават наличието на твърдяното нарушение. Вменените нарушения, извършени на 14.10.2018 г., 03.11.2018 г. и 04.11.2018 г., обхващат бездействието на В. В. да стартира двигателя на автомобила при достигане на критична прагова стойност на допълнителния акумулатор, след подаден алармен сигнал от системата за видеонаблюдение, така че тя да е във включен режим. Това задължение произтича от т. I.3 от указанията, утвърдени със заповед №8121з-1155 от 01.09.2017 г. на министъра на вътрешните работи. Същото вменява на жалбоподателя след подаден алармен сигнал от монтираната в автомобила система за видеонаблюдение, да стартира работата на двигателя, за да се възстанови процесът на зареждане на допълнителния акумулатор. От приетите по делото писмени доказателства се установява, че редица служебни автомобили, включително лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , зачислен на жалбоподателя, не излъчвали сигнали /нямало връзка с тях/ в системата iVMS – 5200 MSCC /наблюдение на живо/, като след направени справки било установено наличие на множество алармени съобщения за намеса в работоспособността на системата В., както и било констатирано и прекъсване на системата със съобщение с текст „Local: A. S.“, за което от фирма [фирма] пояснили, че е свързано с неглижиране на алармен звуков сигнал за изтощена батерия от служителите в съответния автомобил, при наличие на алармен сигнал, или неправомерна физическа намеса и саботиране на системата /прекъсване на захранването на батерията на системата, преднамерено изваждане на акумулаторната батерия или изваждане на чекмеджето с твърдия диск по време на работа на системата/. От така установеното в дисциплинарното производство обаче не се доказва по безспорен начин, че системата В. не е работила именно поради нестартиране на двигателя на автомобила при достигане на критична прагова стойност на допълнителния акумулатор след подадения алармен сигнал, каквото нарушение е описано в процесната заповед. Съобщението А. S. не означава нестартиране на двигателя, а некоректно спиране на системата след неглижиране на алармен звуков сигнал за изтощена батерия от системата А.– В. от служителите в автомобила. В процесната заповед не е описано какво точно стартиране на двигателя на автомобила жалбоподателят не е извършил – през стартер или по друг начин, при условие, че двигателят е бил запалван. Не се установява и посочените действия да са свързани пряко с нестартиране на двигателя. Напротив, същите е възможно да се дължат на некоректно спиране на

системата, така че тя да бъде доведена до състояние на неработещ режим, дори и при стартиран независимо по какъв начин автомобил и работещ двигател, който произвежда ток, например чрез прекъсване на захранването на допълнителния акумулатор. Тези действия обаче не са описани като нарушения в процесната заповед и отговорност за тях от жалбоподателя не е търсена. Освен това, за 14.10.2018 г., 03.11.2018 г. и 04.11.2018 г. за процесния автомобил е посочено, че са се появили съобщения „О.“ и „А. InputA<-3“, за които дори не е отразено какво означават. Също така, не се посочва никъде в документите по делото, че на този ден, за който се твърди, че е извършено нарушението от страна на жалбоподателя, системата за видеонаблюдение е издавала алармен звуков сигнал. Самият жалбоподател в писмените си обяснения, дадени на 14.05.2019 г., е заявил, че не е чул системата на В. да издава светлинни и звукови сигнали, като същата е работела в изправност. Такива твърдения излага и З. Н. Х., с който жалбоподателят е бил на наряд на 14.10.2018 г., 03.11.2018 г. и 04.11.2018 г. Преценката на съдебния състав е ограничена само до посоченото дисциплинарно нарушение, което в процесния случай не се доказва по безспорен начин от приложените по делото писмени доказателства.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а оспорената заповед отменена, като незаконосъобразна.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът намира, че ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на 510 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева и внесена държавна такса в размер на 10 лева.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК и чл. 211, изр. трето от ЗМВР Административен съд София-град, Второ отделение, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Р. В. от [населено място] заповед № 4332з-380/27.05.2019 г. на началника на 02 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи, като незаконосъобразна.
ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да заплати на В. Р. В. от [населено място] сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: